

بررسی اثرات وابستگی به تلفن هوشمند بر کیفیت زندگی جسمی و روانی دانشجویان

علیرضا محمدی^۱، سجاد رضائی^۲، آرش عباسپور^۳

۱ و ۳- دانشجوی کارشناسی روان شناسی دانشگاه گیلان

۲- استادیار گروه روان شناسی دانشگاه گیلان

چکیده

تلفن همراه جای خود را بین افراد خانواده به ویژه نسل جوان در تمامی کشورهای جهان از جمله ایران باز کرده است، استفاده از این ابزار ارتباطی در جهان به طور چشمگیری در حال افزایش است و این رویکرد خبر از انقلابی ارتباطی می دهد، استفاده بیش از حد از این دستگاه ارتباطی علاوه بر آسیب های جدی فرهنگی و اجتماعی و صدمه زدن به پایه و بنیان خانواده ها دارای آثار مخرب و زیان آور بر سلامت جسمی و روانی افراد جامعه بخصوص نسل جوان است. این مطالعه با توجه به موارد فوق الذکر به بررسی میزان وابستگی به تلفن همراه در میان دانشجویان دانشگاه گیلان و رابطه آن با کیفیت زندگی روانی و جسمی آنان پرداخته است. در این مطالعه از میان دانشجویان دختر و پسر پنج دانشکده دانشگاه گیلان تعداد ۲۶۰ نفر به صورت خوشه ای دو مرحله ای انتخاب شدند و به پرسشنامه جمعیت شناختی، پرسشنامه "بررسی میزان وابستگی به تلفن همراه (koo_hy, ۲۰۰۹) و پرسشنامه کیفیت زندگی ۳۶ سوالی (SF-۳۶) پاسخ دادند. یافته ها و نتایج کلی حاکی از آن است که میانگین و انحراف معیار کیفیت جسمی دانشجویان دانشگاه گیلان عبارت بود از $8/15 \pm 38/52$ و کیفیت روانی عبارت بود از $10/50 \pm 30/52$ این داده ها با استفاده از تحلیل واریانس چندمتغیری و آزمون های تعقیبی گیمز-هاول و هاجبرگ برای مقایسه جفت میانگین ها) تجزیه و تحلیل شدند. نتایج حاصل نشانگر آن است که کسانی که مدت زمان کمتری از تلفن هوشمند استفاده می کردند از کیفیت زندگی جسمی و روانی بیشتر و در نتیجه کیفیت زندگی بالاتری برخوردار بودند. لازم به ذکر است که وابستگی بیش از حد و اعتیاد گونه به آن صدمات و آسیب های جبران ناپذیری به همراه خواهد داشت.

واژگان کلیدی: استفاده از تلفن همراه، وابستگی به تلفن همراه، کیفیت زندگی جسمی، کیفیت زندگی روانی